

Тарас Мацюк: «Проживаючи на Українській землі, маємо бути вдячні їй своїм патріотизмом»

Цей день для вихованців Острозького військового ліцею та студентів Острозької академії запам'ятається назавжди. Генеральний директор групи компаній ТОВ «Деденс Агро» та ТОВ «Ріттер Біо Агро» Віктор Щербачук організував їм зустріч з людьми, які не лише знають, як свистять кулі у справжньому бою, але й систематично появляються у військових частинах, піднімають дух українських бійців та ще творять власні патріотичні музику та пісні.

– Наша молодь, все населення України повинні знати у який період ми живемо, про тих, хто стоїть на передньому краї захисту Вітчизни. А ще усвідомити, що війна – то є наша спільна біда. І коли на полі бою загинув наш борець, то це горе не лише однієї родини звідки він є, це втрата для всієї Вітчизни. І коли я познайомився з керівником «Чорної сотні» Тарасом Мацюком, то зрозумів, що в його діях немає жодного популізму. Його команда здійснює просвітницьку роботу та культурно-мистецьку. А головне – патріотичну, яка піднімає український дух, об'єднує націю навколо ідеї боротьби за визволення, –

пояснив Віктор Щербачук чому він за власні кошти організував благодійний концерт в Острозі.

Віктор Миколайович очолює підприємства, які часто виділяють кошти на волонтерство, допомогу нашим воїнам і мешканцям Сходу України.

Та перш, ніж відбувся благодійний концерт, команда «Золотих левів» «Чорної сотні» зустрілася з ректором Національного університету «Острозь-

ка академія» Ігорем Пасічником, який особисто провів екскурсію визначними місцями закладу. І вже на брифінгу для журналістів командир добровольчого підрозділу «Чорна сотня», голова ГО «Золоті леви» Тарас Мацюк сказав:

– Острозька академія – це святиня України. Те, що ми сьогодні побачили – вражає. Тут навчається справжня еліта нашої нації.

Тарас Мацюк: «Проживаючи на Українській землі, маємо бути вдячні їй своїм патріотизмом»

(Закінчення.

Початок на 1 стор.)

Пан Тарас розповів про діяльність їхньої команди. Вони часто виступають у Донецькій та Луганській областях, у військових частинах, в госпіталях, школах, там де чекають їхнього мистецтва, напутнього патріотичного слова. Іноді їм вдається зібрати кошти для благодійної діяльності, зокрема для підтримки полонених солдатів та матросів, офіцерів, які опинилися у застінках мурів ворога.

Заслужена артистка України Божена Дар наголосила на тому, що українці ще не до кінця розуміють чому ведуться військові дії на Сході країни і, що це стосується всіх, а не тільки тих, хто проживає там. І вона має за честь робити і свій внесок в загальну справу перемоги. Розповіла про творчість колективу, з якими авторами співпрацює для народження нових пісень.

Заслужений артист естрадного мистецтва України, учасник телепроекту «Голос країни» Ростислав Кушина лейтмотивом свого висту-

Віктор Щербачук вручає сертифікати своїм колегам, учасникам АТО

пу взяв єднання мистецтва з боротьбою за визволення Вітчизни.

— Я не піарюсь на тому що виступаю у військових частинах, перед фронтовиками. Ми виступаємо і перед юним поколінням. І мене тішить той факт, що в Україні все більше українського, розуміння патріотичних дій, а не просто гасел.

Ще один учасник ансамблю акордеоніст Юрій Дякунчак розповів про зустрічі з публікою. Його

зустрічають весело. Готові навіть залишити у штаті військового підрозділу, аби щодня піднімати дух воїнів його чудовою музикою.

А потім було концертне дійство. Його розпочав фільм про ДП «Чорну сотню» та діяльність ГО «Золоті леви». Далі зі словами подяки звернулись керівники Острозької та Гошанської райдержадміністрацій Богдан Турович та Юрій Ковальчук, начальник Гошанського

за тих, хто зараз на Сході України, за тих, хто відстоює суверенітет держави, за солдатів та матросів, які у полоні, — сказав від душі Ростислав Кушина і перейшов до запальної «Джамайки». Зал одразу переключився на мажорний лад. Його доповнив акордеоніст Юрій Дякунчак. Віртуозне виконання «Карнавалу» та попури інших бадьорих мелодій зробило танцювальним увесь зал.

Від веселих азартних мелодій перейшли до патріотичних, які викликають щем у душі. Особливо торкаються струн серця пісня Божени Дар «Повернення». Й, справді, як важливо для матерів, родини, коханих, щоб їхні сини, брати, чоловіки повернулись додому живими з поля брані. На жаль, дуже багато втрат. Кращі сини України гинуть за цілісність держави.

Контакт із залом артистів є постійним. Вони сходять зі сцени, пропонують заспівати разом із ними, потанцювати. Так пісня єднає серця і в єдиному пориві звучить «Слава Україні!».

на сцену виходить Віктор Щербачук. Він запрошує на неї своїх співробітників старшого солдата Віталія Паламарчука, старшого сержанта Євгена Мальованого, сержанта Володимира Паламарчука, рядових Івана Зарічнюка та Юрія Анфімова, капітана Юрія Євтушка, яким вручає сертифікати на побутову техніку у честь Дня Збройних Сил України. Ці чоловіки не лише сумлінно працюють. Вони уже відслужили в зоні АТО, поповнивши когорту нинішніх ветеранів війни на Сході України.

Більше двох годин тривала ця зустріч артистів з студентами, острожанами. Незбутнє дійство. І вона за словами Тараса Мацюка мала на меті прищеплення розуміння того, що всі ми живемо на Українській землі і маємо бути їй вдячні своїми патріотичними діями, єднати нас і все робити, щоб вибороти мир і незалежність. Пан Тарас подарував чудові ікони Острозької академії та Острозькому військовому лицю.

Концерт завершився, але ще довго острожани спілкувалися зі «Золотими левани», робили спільне фото, підписували автографи дисків «Чорної сотні». Це також залишиться навіки у пам'яті.

Андрій БАБІНЕЦЬ

**Божені Дар допомагають
співати ліцеїсти**

відділу поліції Анатолій Цідилко. Юрій Ковальчук вручив грамоту Віктору Щурбачуку від керівництва Новоайдарського району, що на Луганщині за благодійну допомогу воїнам та населенню.

Першим на сцену вийшов Ростислав Кушина. Його виконання «Аве Марія» стало наче спільною молитвою всіх присутніх у клубній залі Острозької академії. Голос його справді потужний, який торкається струн душі кожного, хто чує цього талановитого артиста.

– Я завжди розпочинаю концерт цією піснею, аби таким чином ми разом з вами подумки помолилися

Спільне фото на пам'ять